

***sahtaz** Runic: ᚱᚱᚱᚱᚱᚱ Pronunciation: /'sax.taz/

adjective · a-stem

Meanings

having quarreled

Etymology

From *sakaną ('to charge, dispute') + *-þaz. Parralel construction with Old Irish sachtae, -sacht.

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	sahtaz	sahtō	sahta, -at, -atō	sahtai	sahtōz	sahtō
Acc.	sahtanō	sahtō	sahta, -at, -atō	sahtanz	sahtōz	sahtō
Gen.	sahtas, sahtis	sahtaizōz	sahtas, sahtis	sahtaizō	sahtaizō	sahtaizō
Dat.	sahtammai	sahtaizōi	sahtammai	sahtaimaz	sahtaimaz	sahtaimaz
Inst.	sahtanō	sahtaizō	sahtanō	sahtaimiz	sahtaimiz	sahtaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	sahtô	sahtō	sahtô	sahtaniz	sahtōniz	sahtōnō
Acc.	sahtanų	sahtōnų	sahtô	sahtanunz	sahtōnunz	sahtōnō
Gen.	sahtiniz	sahtōniz	sahtiniz	sahtanġ	sahtōnġ	sahtanġ
Dat.	sahtini	sahtōni	sahtini	sahtammaz	sahtōmaz	sahtammaz
Inst.	sahtinē	sahtōnē	sahtinē	sahtammiz	sahtōmiz	sahtammiz

Descendants

sáttr (Old Norse)

 sáttur (Icelandic)

sáttr (Old Norse)

 satter (Old Swedish)

 såt (Swedish)

*s𐌺hts (*sahts) (Gothic)

 𐌺𐌽s𐌺ht𐌹𐌸𐌰 (unsahataba) (Gothic)

[View on Wiktionary](#)